

פרפראות לפסח

פסח עולה בגימטריא 148 ובצמצום : $1+4+8 = 13$ שבגימטריא יוצא כמנין **אהבה**, רמז מי שאוהב את ה' יתברך נותן **קמחא דפסחא**, פסח בגימטריא 148 וגם קמח עולה למנין 148 ועוד רמז לחם עולה בגימטריא 78 ועוד יין עולה בגימטריא 70 שביחד יוצא בגימטריא 148 כמנין פסח.

כידוע מחלקים **קמחא דפסחא** לעניים לפני חג הפסח, מדוע? כי פסח בגימטריא **קמח** וגם כמנין **חונן-דל = 148**, שיש לחון ולעזור לעניים בפסח כדי שיוכלו לערוך את ליל הסדר כהלכתו.

וכך הלאה **פסחא = 149** כמנין **קמחא = 149**

פירוש שני שפירש הגה"ק רבי **נפתלי מרופשיץ ז"ל**, הדבר מרומז בפסוקי התורה המתיחסים לכל אחד מהחגים האלה. בפסח נאמר: **שבעת ימים תאכלו מצות**, ולאכול מצות שבעה ימים עולה כסף רב, ואילו בסוכות נאמר: **בסוכות תשבו שבעת ימים**, ולשבת בסוכה לא עולה כסף.

קמחא דפסחא עולה למנין 302.

מפעלי חסד עולה למנין 302 וגם כמנין **רבנן = 302**.

שקמחא דפסחא מחולק לעניים ע"י מפעלי חסד, וקודם כל צריך לחלק לתלמידי חכמים, ובייחוד למשפחות ברוכות ילדים, כן ירבה.

מועדי הצדקה

בשלשה מועדים בשנה נאמר מתן צדקה לעניים והם: **כיפור, פסח ופורים**.

כיפור - יש בו מנהג כפרות שנותנים לעניים ולת"ח.

פסח - שבו מחלקים קמחא דפסחא.

פורים - שיש בו מצות מתנות לאביונים.

כיפור, פסח, פורים סופי תיבות שלהם **רחם** רמז לכך שיש לרחם ובייחוד במועדים אלה על העניים, וגם **רחם** בגימטריא 248 כמנין **אברהם = 248** שהוא עמוד החסד.

יש לציין כי **כסף** ר"ת של **כיפור, סוכות, פסח**.

כסף - זה מידת הרחמים ויש לחלק כספים כמה שיותר לפני מועדים אלה כדי לעורר רחמי שמים על עם ישראל.

הקהה את שניו

על הבן הרשע נאמר בהגדה: **ואף אתה הקהה את שניו**, הרי את הרשע צריך לקרבו בדרכי נעם ולא לתת לו מכות בשיניים, אלא יש כאן רמז בגימטריא: **רשע = 570**

תפחית ממנו גימטריא של **שניו = 366**

נשאר 204, שזה הגימטריא של **צדיק = 204**

ז"א, על ידי זה שאתה מקהה את שניו של הבן הרשע הוא יהיה צדיק, וממילא מתורץ למה דוקא **שניו** ולא אבר אחר. בספר תהלים (נ, ג) נאמר: **שני רשעים שברת**.

שאם תשבור שן של **רשע**, תוציא ממנו את האות ש' יישארו אותיות **רע**, שהאות ש' במילוי שין (שיניו), והמילה **רשעים**, אם נוציא ממנה את האותיות **שמי**, שזה בדיוק כמנין שן = 35, אז נשארו אותיות **רע**, ז"א תוציא ממנו את כל הרע שבו.

כן או לא

גנב עמד למשפט. השופט: "האם גנבת?", הנאשם: "כבוד השופט יבין בבקשה כי בדיוק עברתי במקום ואז---" "תפסיק לקשקש", צעק השופט בחוסר סבלנות, גנבת או לא?". הנאשם: "אבל כבוד השופט רק ישמע רגע, בדיוק אז---" "ענה בכן או לא!!!"
רעם השופט בקולו. הנאשם: "יבין כבודו, לא על כל שאלה ניתן לענות בכן או לא. הנה אשאל את כבודו שאלה, ואם הוא יענה בכן או לא - אענה כך גם אני."
"נו שאל מהר", ציווה השופט בזעף. הנאשם: "האם השופט הפסיק לקחת שוחד?" 😊

איזה מכות

סלומון לזליג: "אשתי לפני פסח מקבלת מכת 'ארבה' - הרבה קניות הרבה נקיונות והרבה בישולים....." עונה לו זליג: "אני מקבל מכת 'ערוב' ו'חושך' - הרוב לא מעניין אותי. אבל כשאני רואה את פירוט כרטיס האשראי, הנה בא החושך...." 😊

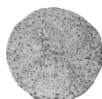
סגולת האפיקומן

כתוב בספרים הקדושים שחתיכה קטנה של אפיקומן היא סגולה להחזירו בתשובה ולהצילו מן המזיקים, ולשמירה בדרכים, ובלבד שהחתיכה עצמה תהיה עשויה ממצה שמורה ולשם מצוה.

פסח = תרי"ג

המילה **פסח** במילוי אותיות יוצא כך: פ"ה מנינו 85, סמ"ך מנינו 120, חת בגימטריא יוצא 408 שביחד (408+120+85) יוצא תרי"ג = 613, תרי"ג מצות, רמז שמי שעושה פסח כהלכתו עולה לו כאילו קיים תרי"ג מצוות.

רפואת המצה

אומר הגה"צ הרב **פרי צדיק**, שהבורא קבע שה"מינון" של אכילת מצה שבעה ימים בפסח, הוא המינון הנכון ש"מחסן" את האדם לכל השנה, כדי למנוע את המחלות שמביא החמץ. ועל כך דרשו רבותינו זצ"ל: "מחץ מכת וירפא" ("מחץ" אותיות "חמץ") - את "מחץ (=חמץ) מכתנו" - את המכות והתחלואים שמביא החמץ, "ירפא" - מרפא ה' יתברך על ידי שציוונו לאכל מצה בפסח. (מפי השמועה).

מצה שמורה

מדוע נקראת המצה שמורה? ידוע שהנחש פיתה את האשה לאכול מעץ הדעת, ובאותו זמן הכניס הנחש ארס לכל האוכלין בעולם, אבל למצה השמורה לא הצליח, והרמז: נחש עולה בגימטריא 358 ובשנה יש 365 יום, אם נחסיר 358-365 יצא 7, אלו שבעה ימים שאנו אוכלים מצה שמורה.

ההבדל בין חכם לרשע

מרו רבנו עובדיה יוסף זצ"ל, ביאר בדרך הלצה את האמור בהגדה. חכם מה הוא אומר? מה העדות והחוקים והמשפטים. הרי ידוע שחכם בא לעיר מיד שואל היכן יש בית כנסת או בית מדרש ללמוד, רשע מה הוא אומר? מה העבודה הזאת לכם, דהיינו מיד שואל היכן מקום לעבוד כלומר איפה נמצא לשכת העבודה!?!

יין המכות שהציל

סיפור ליל שבת קודש

מנהג היה לסבא משפולי בליל הסדר, שלאחר הטפת היין בעת אמירת "עשר המכות", היה אוסף את היין ושופכו, בהזהירו את הנוכחים לבל ישתו מיין זה מחמת הסכנה. באחת השנים שינה ממנהגו וכשהגיעו לאמירת "עשר המכות" ולהטפת היין, אסף את היין שהטיף אל תוך צלוחית קטנה והחביאה במקום סתר למשמרת. בני הבית תמהו על השנוי מהמנהג, אך הבינו כי בודאי יש דברים בגו, בחול המועד של אותו חג הפסח הגיע אחד מחשובי החסידים, רבי זאב הפונדקאי, לביקור חג בבית הסבא משפולי. הצדיק קבלו במאור פנים וכבדו כראוי וכיאה לבן תורה חשוב ובעל צדקה נפלא כרבי זאב לפני שנפרד אמר הצדיק: "הא לך תשורה נאה, אין ספק כי תפיק ממנה טובה גדולה". ובדברו הושיט היסבא לרבי זאב את צלוחית היין ואמר: "בצלוחית זו אספתי את יין המכות, שמרהו היטב בביתך". פניו של רבי זאב הביעו דאגה. אך הרבי הרגיעו: "לא בעבורך שמור יין זה, עוד תיוכח בתועלתו המרובה". טמן רבי זאב את הצלוחית בתרמילו ויצא לדרך. בהגיעו לביתו, הזהיר את בני ביתו לבל יגעו בצלוחית, והצפינו בארון נעול. כפי שכבר ספרנו, היה רבי זאב פונדקאי, ואת פרנסתו מצא מהפונדק שאותו ניהל. אכרי הסביבה היו באים לפונדק להינפש מעמלם ולהרטיב את גרונם בכוסית וודקה שהיה רבי זאב מגיש להם. ליל חורף בחוץ משתוללת סערה לפתע פתאום נשמעה בין שריקות הרוח חריקת עגלה. העגלה נעצרה בסמוך לשער הפונדק, ומתוכה יצאו שלשה אכרים מגושמים, "הבה לנו לגימת יין שרף", הכריזו בהכנסם לפונדק, ורבי זאב מזג להם מן המשקה החריף. לאחר שלגמו מעט מן המשקה, החלו צועקים

לעבר הפונדקאי: "הסבור אתה כי בליל חורפי וסוער זה באנו אליך לשם כוסית יין שרף? טעות בידך! מגמתנו אינה הלגימה, אלא כספך וזהבך. אם חייך יקרים לך - אל תשתהה אפילו רגע אחד, ותן לנו מהר את רכושך". בדברם שלפו השודדים חרבות, את רבי זאב והילדים כבלו באזקים והשליכו אותם ארצה, כשאחד השודדים משגיח עליהם בחרבו, ואילו השניים האחרים בדקו כל פינה בבית ואת שללם ערמו בתוך ארגו. כשעמדו לסיים את מלאכתם, הגיעו אל הארון הנעול. על נקלה פרצו אותו, ומצאו בתוכו את צלוחית "יין המכות" שקיבל מרבו הסבא משפולי "סבור אני" פנה אחד השודדים אל חבריו, "שבצלוחית זו מצוי יין מיוחד ומופלא, ומשום כך הוא מבודד מכל היתר". הוא לגם לגימה קלה מתוך הצלוחית, והכריז בתדהמה: "מעולם לא טעמתי משקה בטעם נפלא שכזה, נסו גם אתם והווכחו בדברי!". השניים לא סרבו, וטעמו אף הם מהיין הנפלא. לא ארכו הרגעים, ושלת האכרים השודדים נפלו על רצפת הבית כשהם שקועים בשינה עמוקה. כל אותה עת עקב רבי זאב אחר מעשיהם. בראותו אותם טועמים מ"יין המכות" כאשר מיד נופלת עליהם תרדמה, נזכר כדברי הצדיק: "יין זה יביא לך תועלת". לא החמיץ רבי זאב את השעה, גרר את עצמו עד למטבח, ובשארית כוחותיו נטל סכין בידו ושחרר אח עצמו מהאזקים. לאחר מכן הביא חבלים ארוכים וכבל בהם את שלשת השודדים הישנים. עתה לאחר שהוא ובני ביתו נשמו לרווחה רץ להזעיק את המשטרה, וכאשר אלו הגיעו למקום, היתה מלאכתם קלה: שלשת השודדים עדיין היו שקועים בשנתם, כשלצדם מונח היה השלל שעמדו לשדוד. רבי זאב נתן שבח והודיה לה' על שהצילו בעת צרה, בזכות הצדיק הסבא משפולי שענינו חזו למרחוק והזמין רפואה למכתו של רבי זאב. (שבת טיש)

בפסח ♦ אין מה לאכול ☺

בשבועות ♦ אין זמן לאכול ☺

בסוכות ♦ אין מקום לאכול...! ☹

פתגם השבוע:
"לחיות באושר ושמחה,
אם נדבר אחד עם השני,
ולא אחד על השני...!"

ד"ר לעילוי נשמת יוסף זיילם

בן שרה - ת.ג.צ.ב.ה.